

[Justitsministeren]

derlig måde, hvis hans indrejse strider mod hensynet til den offentlige orden eller sundhed, fordi han misbruger beruselsesmidler, herunder euforiserende stoffer, eller hvis hans indrejse af hensyn til opretholdelse af ro og orden ikke er ønskelig.

Bestemmelserne finder så at sige udelukkende anvendelse på udlændinge, der er i Danmark på korte ophold.

Udvisning finder i almindelighed sted for et tidsrum af 3 år.

Med de senere års tiltagende brug af euforiserende og narkotiske stoffer har bestemmelserne som et væsentligt område været anvendt i tilfælde, hvor en udlænding er fundet i besiddelse af narkotiske stoffer, eller hvor en udlænding findes påvirket af stoffer eller erkender at være bruger af sådanne narkotiske stoffer.

Udvisning finder som nævnt normalt kun sted, når udlændingen er i landet på kortvarigt ophold. Hvis udlændingen har været i landet i en længere periode, vil udvisning på grund af sådanne overtrædelser af lov om euforiserende stoffer kun komme på tale, hvis den pågældende udlænding besidder hårdere stoffer end hash, præludin eller marijuana eller der i øvrigt er grund til at tro, at det vil være hensigtsmæssigt at sende den pågældende til hjemlandet med henblik på afvænningsbehandling.

I den forbindelse kan jeg nævne, at bestemmelserne også har været anvendt over for udlændinge, der er forfaldne til spiritusmisbrug, og som tidligere har fået meddelt advarsel for overtrædelse af politivedtægtens bestemmelser om beruselse, gadeuorden m.m.

Det er normalt, som i andre tilfælde af udvisninger inden for denne gruppe, en forudsætning, at den pågældende udlænding ikke har nogen fastere tilknytning til Danmark, f.eks. gennem længerevarende ophold, familie eller fastere arbejde. Det er direkte bestemt i udlændingebekendtgørelsen, at udvisning på grund af misbrug af beruselsesmidler, herunder euforiserende stoffer, ikke kan finde sted, når udlændingen har boet her i landet i mere end 2 år.

Også i lovgivningen i de lande, vi normalt sammenligner os med, er der i de fleste tilfælde hjemmel til at udvise udlændinge, der misbruger beruselsesmidler, herunder euforiserende stoffer, ligesom også udlændinge, der ernærer sig på ulovlig vis, kan udvises, når

de er uden større tilknytning til vedkommende land.

Det er min bestemte opfattelse, at det fortsat er nødvendigt at kunne afvise eller udvise sådanne udlændinge, der er uden større tilknytning til landet.

Lad mig endelig nævne en tredje gruppe tilfælde af udvisninger: udvisning på grund af kriminalitet. Ifølge den gældende udlændingelov kan udlændinge udvises,

- 1) når det på grund af tidligere idømt frihedsstraf eller af anden særlig grund må antages, at den pågældende vil opholde sig her for at begå forbrydelser, eller
- 2) i tilfælde, hvor den pågældende udlændings ophold her i landet på grund af begåede borgerlige forbrydelser af særlige grunde ikke er ønskeligt.

Ca. ¼ af alle udvisninger sker med hjemmel i disse 2 bestemmelser.

Der har i den forløbne tid ikke mindst været rejst kritik af udvisninger af udlændinge, der har opholdt sig i Danmark i længere tid. Der er grund til at fremhæve, at den væsentligste del af de udlændinge, der udvises, er uden nogen som helst tilknytning til Danmark. Det må endvidere slås fast, at der som grundlag for afgørelsen om udvisning af udlændinge, der har opholdt sig her i længere tid, i praksis vil foreligge en domstolsafgørelse, hvorved den pågældende er dømt for en alvorlig forbrydelse.

Endelig vil jeg godt allerede nu nævne, at jeg med den nye lov vil foreslå, at også afgørelser af spørgsmålet om udvisning henlægges til domstolene i disse sager.

Om gældende praksis i disse sager skal jeg oplyse følgende:

I de tilfælde, hvor der rejses spørgsmål om udvisning af en udlænding, som har begået kriminalitet her i landet, bliver der i henhold til den gældende udlændingebekendtgørelse foretaget en afvejning af på den ene side kriminalitetens karakter og grovhed og på den anden side den pågældende udlændings personlige forhold og tilknytning her til landet m.v. Til brug for denne vurdering foretager tilsynet med udlændinge en afhøring af den pågældende udlænding om hans familiemæssige, arbejdsmæssige og sociale situation. Jeg finder det væsentligt at understrege, at denne afvejning uden for narkotikaområdet ikke sjældent falder ud til, at der ikke sker udvis-